

Arrest

nr. 209 977 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 oktober 2017 en heeft op 13 oktober 2017 een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 31 januari 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd door het CGVS op 9 maart 2018 gehoord in het Arabisch.

1.3. Op 3 mei 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u een Koerd en Irakees bent, geboren op 18 februari 1993 in het dorp Qabusieh, regio Sinjar, provincie Niniwa. U woonde sinds uw geboorte in het dorp Qabusieh op een 10 minuten met de wagen van de stad Sinjar. U ging drie jaar naar school in de lagere school van Qabusieh. U heeft een zus B. en een broer K. In het jaar 2000 stierf uw vader aan een natuurlijke dood. Na diens dood begon u te werken als schoenpoetser. In 2004 of 2005 opende uw familie een winkel voor o.a. eet-en drinkwaren. U werkte daar vanaf dat u 9 of 10 jaar oud was. U deed na een tijdje inkopen voor uw winkel in de stad Sinjar. U huurde de winkel acht jaar en bleef één tot driemaal per maand naar de Souk in Sinjar gaan voor inkopen. Het betrof een huurwinkel van de eigenaar J. die een Koerdische buur van u was in Qabusieh.

Lang geleden werd een nierprobleem vastgesteld bij uw zus. Zij ging éénmaal per maand gedurende een dag naar het grote ziekenhuis van Sinjar voor nierdialyse, om daarna terug te keren naar Qabusieh. Uw zus vertrok samen met uw moeder op 1 augustus 2014 naar het ziekenhuis in Sinjar. Ze keerden niet terug naar huis. Uw zus moest een extra nacht in het ziekenhuis blijven voor haar behandeling.

Op 3 augustus om 5u in de ochtend hoorde u het nieuws dat Islamitische Staat (IS) oprukte in uw regio. U vertrok samen met uw buurman J. en andere dorpsgenoten te voet naar de berg en stad Sinjar. U vertrok om 5 uur in de ochtend. Om 5u30 kwam u aan in Sinjar en ging u op zoek naar uw moeder en zus. U vond hen niet en u werd aangeraden Sinjar te verlaten, wat u deed omstreeks 9u in de ochtend. U ging op 3 augustus 2014 verder te voet van Sinjar naar Sunun waarna u naar de Syrische grens trok. Aan de grens werd u met grote pickups vervoerd naar een kamp Serika Hamku in Syrië. Daar zag u verschillende inwoners van Qabusieh terug. U reisde met uw buur J. van Syrië tot Istanbul, Turkije, waar u afscheid nam van J. U reisde met een wit busje naar Ederna, waarna u naar Bulgarije ging. In Bulgarije werden uw vingerafdrukken genomen. U reisde verder via Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland, België om aan te komen in Frankrijk. In Frankrijk verbleef u anderhalf jaar in Duinkerke. U vroeg geen asiel aan in Frankrijk. In Duinkerke kwam u een Belgische dame tegen die u aanraadde in België asiel aan te vragen. U reisde naar België op 4 oktober 2017 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 13 oktober 2017.

U werd op 9 maart 2018 gehoord op het CGVS. U legde geen identiteitsdocumenten neer. U legde een briefje van 5000 Iraakse dinar neer om uw verhaal te staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient vervolgens door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p.2, p.5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst en/of verblijf in Sinjar - provincie Niniwa - in Centraal-Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaats(en) kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis van het district Sinjar ondermaats is. U verklaarde dat u nooit elders dan in Qabusieh, district Sinjar, woonde (CGVS p.4) en dat u elke maand minstens één, twee of drie keer vanuit uw dorp Qabusieh een tiental minuutjes naar de stad Sinjar reed om inkopen te doen voor uw winkel waarvan u de enige verantwoordelijke was (CGVS p.12-14). Het mag ten stelligste verbazen dat u er niet in slaagde de 'souk' waar u zo vaak ging winkelen te plaatsen binnen de stad Sinjar. Eenzelfde opmerking geldt voor het Oude stadsgedeelte van Sinjar dat u evenmin binnen de stad Sinjar kon situeren (CGVS p.13). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u er enerzijds in slaagde vier stadswijken op te sommen terwijl u de plaats die u zo dikwijls bezocht, nl. de souk, niet binnen de stad kan situeren. Dit alles laat ernstig vermoeden dat de door u vermelde wijken door u werden ingestudeerd maar dat deze kennis geenszins berust op enige authenticiteit.

Verder, slaagde u er evenmin in eenduidig de route weer te geven die u maandelijks minstens éénmaal (soms tot driemaal) aflegde (CGVS p.13-14), wat uw geloofwaardigheid ondergraaft. Zo sprak u dat u een silo kruiste die een opslagplaats voor de brandweer zou zijn, terwijl er enkel een opslagplaats voor brandstof - en niet van de brandweer - is in Sinjar en deze zich niet dicht bij de gekende 'Shingal Silos' bevindt. Terwijl het terrein van de Shingal Silos net buiten Sinjar ligt, ligt het depot van brandstof veel verder inwaarts de stad in (CGVS p.14, zie Blauwe Map: kaart Sinjar). Uw beschrijving is dan ook weinig accuraat.

Verder gaf u verkeerdelijk aan dat er geen dorpen liggen langs de hoofdweg tussen Qabusieh en Sinjar, terwijl volgens de kaart het dorp Nesriye zich vlak aan deze hoofdweg ligt en verschillende andere dorpen in de buurt liggen (zie Blauwe Map: kaart Sinjar en zie CGVS, p. 14). Waar u buurwijken uit Qabusieh aangeeft, blijkt dat eens doorgevraagd over een ander dorp in de buurt - Basuk - u dit niet spontaan kan plaatsen en opnieuw al uw buurdorpen diende op te tekenen (CGVS p.5 en zie tolkenblad, blauwe map, administratief dossier) wat de beperktheid van uw kennis nogmaals aantoon. U slaagde er niet in een courante kennis van het district Sinjar tentoon te spreiden.

Voorts, diende u vaag te blijven over de omstandigheden van uw vertrek uit Sinjar, wat de geloofwaardigheid van uw herkomst en van uw relaas in zijn geheel niet ten goede komt. Waar u zou gevlucht zijn naar de stad Sinjar vanuit uw dorp Qabusieh op 3 augustus 2014, dient gesteld dat u verward was over de datum en poneerde dat het ook om 30 augustus 2014 kon gaan om dan terug aan te geven dat het toch 3 augustus 2014 was (CGVS p.8). Vreemd is dat het enige document dat u bij heeft om uw asielrelaas te ondersteunen, een bankbriefje betreft van 5.000 Irakese Dinar, dat tegelijk dienst doet als een spiekbriefje waar u in het asielcentrum in België de datum van 4 augustus 2014 op schreef - de dag dat IS uw regio zou hebben ingenomen (CGVS p.12 en zie Groene Map: Bankbriefje). Het mag verbazen dat u niet spontaan dat briefje neerlegde (CGVS p.3) waar volgens uzelf de datum staat waarop u Irak verlaten zou hebben (CGVS p.12) en dat wanneer u het briefje niet onmiddellijk bij de hand had, u vaag diende te blijven over uw preciese vertrekdatum (CGVS p.8).

Waar u aangaf dat u uw moeder en zus op 3 augustus 2014 ging zoeken in wat u 'het' ziekenhuis van Sinjar noemt (CGVS p.12-13) dient gesteld dat u het grootste en belangrijkste ziekenhuis van Sinjar, nl. het Algemene Ziekenhuis, niet juist kunt plaatsen naast het grootste park van Sinjar (CGVS p.12), waardoor het volgens uw verdere verklaring ook om een ander ziekenhuis kan gegaan zijn (CGVS p.13). Nochtans ging uw zus reeds lange tijd - jarenlang gaf u aan - naar dat ene ziekenhuis (CGVS p.8) en moet u redelijkerwijs in staat zijn om aan te geven in welk ziekenhuis uw zus maandelijks een

nierdialyse zou ondergaan en aldus ook in staat zou moeten zijn dit exact te benoemen en te lokaliseren. Dat u daar niet in slaagt spreekt andermaal boekdelen.

Niet alleen legt u weinig overtuigende verklaringen af betreffende uw regio van herkomst maar daarenboven ben u weinig coherent wat uw identiteits- en familiegegevens. Zo mag het zeer sterk verbazen dat u aankondigde dat uw vader A. O. in het jaar 2000 een natuurlijke dood stierf te Sinjar (CGVS p.3) maar quasi tegelijkertijd verklaarde dat uw broer K. A. O. en zus B. A. O. geboren zijn in respectievelijk 2005 en 2008 (CGVS p.4). Jullie zouden nochtans alle drie dezelfde vader hebben. U geconfronteerd met deze discrepantie viel u wederom eerst uit de lucht (CGVS p.4). Vlak nadien gaf u snel aan dat uw broer K. geboren zou zijn in 1997 of 1998 en dat u in de war was (CGVS p.5). Nochtans verklaarde u ook bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) evenzeer dat uw broer K. en zus B. respectievelijk in 2005 en 2007 geboren zijn (zie Verklaring DVZ, Punt 17, p.7). Bij DVZ verklaarde u dat uw broer ouder is dan uw zus, terwijl u bij het CGVS verklaarde dat uw zus ouder is dan uw broer (CGVS p.4 en Verklaring DVZ, Punt 17, p.7). Dit komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede. Immers, uw familieband is een cruciaal gegeven in uw asielrelaas daar u bereid zou zijn terug te keren naar uw regio van herkomst, als uw familie maar veilig is (CGVS p.7, p.9). Het gaat hier zeker niet over details.

Uit al uw verklaringen blijkt dat u vaag diende te blijven over uw familiesamenstelling. U bracht geen enkel document mee om uw identiteit of familiesamenstelling aan te tonen, alsook blijken uw verklaringen niet te overtuigen. Zo gaf u aan dat uw broer K. sinds uw vertrek uit Sinjar wordt vermist (CGVS p.3 en zie Verklaring DVZ, Punt 17, p.7). Doch kon u noch bij het CGVS noch bij DVZ aangeven onder welke omstandigheden uw broer vermist geraakte. Het is ook opmerkelijk in uw verhaal dat, wetende dat uw moeder en zus in het ziekenhuis van Sinjar waren, u zou wachten tot 3 augustus 2014 en de komst van Islamitische Staat om hen te gaan zoeken of te trachten contacteren in het ziekenhuis of daarbuiten. Opvallend is dat uw zus en moeder nooit eerder in het ziekenhuis dienden te overnachten en steeds dezelfde dag terugkwamen na nierdialyse terwijl zij, net op het ogenblik van de komst van IS, dit wel moesten doen (CGVS p.14-15). U liet bij DVZ optekenen dat uw moeder sinds 1 augustus 2014 vermist is (Verklaring DVZ, Punt 13, p.5). Met andere woorden, had u toch al een tweetal dagen eerder op zoek kunnen gaan naar uw moeder en zus of minstens kunnen informeren waar zij konden verblijven op dat moment. U weet zelfs niet in precies welk ziekenhuis ze hadden moeten zijn. Uw gebrek aan bezorgdheid toen staat in schril contrast tot de bezorgdheid die u actueel claimt te hebben naar uw vermiste familieleden toe (CGVS p.7, p.9). Dient daarenboven vastgesteld dat u een antwoord schuldig diende te blijven welke pogingen of stappen u heeft ondernomen om uw familieleden te zoeken of hun lot te trachten achterhalen sinds uw vertrek uit Sinjar (CGVS p.8).

Dat er ernstig kan worden getwijfeld aan uw herkomst en identiteit blijkt ook uit het volgende. Uzelf verklaarde duidelijk I. A. O. te heten en afkomstig te zijn uit Qabusieh, regio Sinjar, provincie Niniwa (CGVS p.3-4). Doch blijkt dat u op de 'Facebookpagina' die u het CGVS meegaf open en bloot gekend staat als I. O. uit Zakho, provincie Dohuk, Koerdische Autonome Regio die studeerde in Zakho en gewerkt heeft in Zakho (CGVS p.7 en zie Blauwe Map: facebookpagina). Er zijn 32 van uw facebookvrienden die eveneens openbaar aangeven te hebben gewerkt aan de universiteit van Zakho, er zijn 15 van uw facebookvrienden die openbaar aangeven net als u aan het 'Zakho Technical Instituut' te hebben gestudeerd (zie Blauwe Map: facebook). Het kan absoluut niet overtuigen dat u uit de lucht komt vallen bij deze constatacie en vervolgens beweert dat u niet wist dat er een link met Zakho op uw facebookpagina stond (CGVS p.7). Uw account, zo stelde u zou zijn aangemaakt door een Koerd die u leerde kennen in het opvangcentrum, hier in België. Echter, de vraag stelt zich waarom deze persoon namens u een profiel zou opmaken dat totaal niet strookt met de werkelijkheid of met de gegevens die u aan die persoon heeft kenbaar gemaakt. Dat deze Koerd, zonder uw medeweten, klinkklare onzin op uw facebookprofiel zou hebben gezet, kan moeilijk worden geloofd.

Immers, verder in het gehoor wijzigde u uw verhaal en diende u dan wel aan te geven dat uw beste vriend in België uit Zakho afkomstig is, dat vele tientallen van uw facebookvrienden uit de regio Zakho afkomstig zijn (CGVS p.7-9, en zie Blauwe Map: facebookpagina). Uw uitleg dat dit komt omdat u in Frankrijk en België vele Koerden leerde kennen (CGVS p.10) is een boude uitspraak gelet op de andere discrepanties en vaagheden in uw verhaal. U de kans geboden te antwoorden op tegenstrijdigheden in uw (facebook-)verhaal gaf u louter aan 'niet fris' te zijn (CGVS p.4-5, p.9) wat een onvoldoende grond is voor verschoning van pertinent tegenstrijdige en vage verklaringen verspreid over een gans interview. U gaf aan dat u zich louter 'wat moe' voelde door het overslaan van een ontbijt (CGVS p.4-5, p.9), wat geen afdoende verklaring biedt voor de ontstane tegenstrijdigheden en vaagheden. Waar u verklaarde dat u weinig weet over hoe facebook praktisch werkt (CGVS p.10) blijkt uit uw verdere verklaringen duidelijk dat u twee facebookpagina's beheerde en dat u op uw huidige facebookpagina (digitaal

bewerkte) foto's zet, aangeeft persoonlijk commentaar te verschaffen op allerhande posts, zelfs bij de dood van een Koerdische strijder 'die u niet kent' (CGVS p.11). Kortom, uit al uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk weet hoe u kan omgaan met facebook alsook beschikt over een groot netwerk om hulp te vragen aan vrienden (CGVS p.10-12 en zie Blauwe Map: Facebookpagina). Dit gegeven onderlijnde u door aan te geven via facebook gemakkelijk contacten te leggen valt met mensen (CGVS p.12).

Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de regio Sinjar, gelet op uw wisselende verklaringen wat uw identiteits - en familiegegevens betreffen en gelet op uw opvallende facebookprofiel kan er nog nauwelijks geloof worden gehecht aan uw herkomst uit de Centraal-Iraakse provincie Niniveh, maar is het eerder plausibel te noemen dat u afkomstig bent uit de regio Zakho, in de Koerdische Autonome Regio.

U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sinjar gelegen in de provincie Niniwa. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat vóór uw komst naar België in Sinjar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan uw afkomst uit de regio Mosul, kan u evenmin op basis hiervan de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. Zo blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

U legt geen enkel stuk neer dat zou toelaten uw identiteit, herkomst en/of nationaliteit te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“11.1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

11.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

11.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing

van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

11.1.3. Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de herkomst van verzoekende partij uit Sinwar, provincie Niniwa, in Centraal Irak. Zij stelt dat haar kennis omtrent haar district ondermaats zou zijn - quod certe non.

Wanneer het gehoor er immers op wordt al snel duidelijk dat verzoekende partij weldegelijk van Sinwar afkomstig is. Zo kon zij vertellen over haar eigen dorp en de rondom gelegen dorpen: . 5 CGVS

(...)

Verwerende partij valt over het feit dat verzoekende partij bepaalde dorpen niet herkent of ze niet correct kan situeren. Het is niet redelijk van verzoekende partij om dergelijke encyclopedische kennis te verwachten van verzoekende partij. In vele van deze dorpen is verzoekende partij immers nooit geweest en zij heeft amper 3 jaar scholing gelopen. Na de dood van haar vader heeft zij niets anders gedaan dan te werken om haar gezin te onderhouden. Verwerende partij dient dan ook rekening te houden met de specifieke omstandigheden in het dossier van verzoekende partij, wat zij nagelaten heeft te doen.

Ook uit bepaalde details die zij kende, valt af te leiden dat zij weldegelijk van Sinjar afkomstig is:

p. 12CGVS

(...)

Al het voorgaande toont aan dat verzoekende partij weldegelijk een uitgebreide kennis had over haar regio van herkomst en dat zij weldegelijk van Sinjar afkomstig is. Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan en hecht ten onrechte geen geloof aan de herkomst van verwerende partij.

Zij motiveert zelfs niet over het asielrelaas van verzoekende partij, wat uiteraard de voornaamste reden van haar vlucht vormt...

11.1.4. Verwerende partij verwijst tevens naar het facebook account van verzoekende partij en stelt dat zij veel vrienden zou hebben uit de regio Zakho, waarmee zij suggereert dat verzoekende partij eveneens van daar afkomstig zou zijn.

Niets is echter minder waar. Zoals verzoekende partij verklaarde tijdens het gehoor, heeft zij veel vrienden op facebook, ook bijvoorbeeld uit de UK, dat betekent niet dat zij in het Verenigd Koninkrijk geweest is. Zij voegt alle Afghanen toe die haar op facebook een vriendschapsverzoek sturen. Dat betekent niet dat zij al deze mensen persoonlijk kent of in deze regio geweest is.

11.1.5 Verwerende partij hecht tenslotte bijzonder veel belang aan exacte data, terwijl voor verzoekende partij - en in haar cultuur - niet zoveel waarde daaraan wordt gehecht. Bovendien dateert de vlucht van verzoekende partij uit Sinjar van augustus 2014, meer dan drie jaar voor haar gehoor op het CGVS. Het is dan ook niet vreemd dat verzoekende partij zich niet alle data meer correct herinnert.

Wat de geboortedata van haar broer en zus betreft, is er duidelijk een misverstand ontstaan. De vader van verzoekende partij is in 2000 gestorven, haar broer en zus zijn geboren in 1996 en 1998 en niet in 2005 en 2008. Verzoekende partij heeft geen enkele reden om hierover te liegen. :

11.1.6. Verzoekende partij meent dat verwerende partij ten onrechte geen geloof hecht aan haar herkomst en haar problemen en bijzonder onredelijk te werk is gegaan bij de beoordeling van haar asielaanvraag.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de vrees van verzoekende partij. De verzoekende partij heeft wel degelijk een reële vrees voor haar leven.

11.1.7. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn

geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De met het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C277/11, M.M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, naast de door verzoeker om internationale bescherming afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in

deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Beoordeling

a. De motieven van de bestreden beslissing

Blijkens de motieven van de bestreden beslissing werd de asielaanvraag geweigerd omdat verzoeker tekortkomt aan zijn medewerkingsplicht. Meer bepaald steunt de bestreden beslissing op de volgende overwegingen:

(i.) Er wordt geen geloof gehecht aan verzoekers beweerde herkomst en/of verblijf in Sinjar in de provincie Niniveh in Centraal-Irak. De werkelijke streek van herkomst is nochtans van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

1. Verzoekers kennis van het district Sinjar is ondermaats. Verzoeker verklaarde dat hij steeds in het dorp Qabusieh, district Sinjar, woonde (CGVS p.4) en dat hij elke maand minstens één à drie keer vanuit zijn dorp een tiental minuutjes naar de stad Sinjar reed om inkopen te doen voor zijn winkel waarvan hij de enige verantwoordelijke was (CGVS p.12-14). Hij slaagde er niet in de ‘souk’ waar hij zo vaak ging winkelen te situeren in Sinjar. Hij kon evenmin het oude stadsgedeelte van Sinjar situeren (CGVS p.13). Hoewel hij vier stadswijken kon opsommen, kon hij de plaats die hij regelmatig bezocht, nl. de souk, niet in de stad situeren. Dit doet vermoeden dat de door hem vermelde wijken werden ingestudeerd en dat zijn kennis niet berust op reële ervaring.

2. Verzoeker slaagde er niet in eenduidig de route accuraat weer te geven die hij maandelijks één tot drie maal aflegde (CGVS p.13-14):

- zo verklaarde hij dat hij een silo kruiste die een opslagplaats voor de brandweer zou zijn, terwijl er enkel een opslagplaats voor brandstof - en niet van de brandweer - is in Sinjar en deze zich niet dicht bij de gekende ‘Shingal Silos’ bevindt. Het terrein van de Shingal Silos ligt net buiten Sinjar en het depot van brandstof ligt veel verder inwaarts de stad in (CGVS p.14, zie Blauwe Map: kaart Sinjar);

- hij gaf ook verkeerdelijk aan dat er geen dorpen liggen langs de hoofdweg tussen Qabusieh en Sinjar, terwijl volgens de kaart het dorp Nesriye vlak aan deze hoofdweg ligt en verschillende andere dorpen in de buurt liggen (zie Blauwe Map: kaart Sinjar en zie CGVS, p. 14);

- waar hij buurwijken uit Qabusieh aangeeft, blijkt dat eens doorgevraagd over een ander dorp in de buurt - Basuk - hij dit niet spontaan kan plaatsen en opnieuw alle buurdorpen diende op te tekenen (CGVS p.5 en zie tolkenblad, blauwe map, administratief dossier), wat de beperktheid van zijn kennis nogmaals aantoonde.

3. Verzoeker bleef vaag over de omstandigheden van zijn vertrek uit Sinjar. Waar hij zou gevlucht zijn naar de stad Sinjar vanuit Qabusieh op 3 augustus 2014, verklaarde hij dat het ook om 30 augustus

2014 kon gaan om dan terug aan te geven dat het toch 3 augustus 2014 was (CGVS p.8). Het enige document dat hij bij heeft om het asielrelaas te ondersteunen is een bankbriefje van 5.000 Iraakse Dinar, dat tegelijk dienst doet als spiekbriefje waar hij in het asielcentrum in België de datum van 4 augustus 2014 op schreef - de dag dat IS zijn regio zou hebben ingenomen (CGVS p.12 en zie Groene Map: Bankbriefje). Hij legde niet spontaan dat briefje neer (CGVS p.3) waar volgens hem de datum staat waarop hij Irak verliet (CGVS p.12) en kon zonder dit briefje geen precieze verklaringen afleggen over zijn vertrekdatum (CGVS p.8).

4. Waar verzoeker verklaarde dat hij zijn moeder en zus op 3 augustus 2014 ging zoeken in - volgens hem - 'het' ziekenhuis van Sinjar (CGVS p.12-13), kon hij het grootste en belangrijkste ziekenhuis van Sinjar, nl. het Algemene Ziekenhuis, niet juist plaatsen naast het grootste park van Sinjar (CGVS p.12), waardoor het volgens zijn verdere verklaring ook om een ander ziekenhuis kon gaan (CGVS p.13). Nochtans ging verzoekers zus reeds lange tijd - jarenlang - naar dat ene ziekenhuis (CGVS p.8) en moet hij aldus in staat zijn om aan te geven in welk ziekenhuis zijn zus maandelijks een nierdialyse onderging en aldus ook in staat zou moeten zijn dit exact te benoemen en te lokaliseren.

(ii.) Verzoeker was ook weinig coherent wat zijn identiteits- en familiegegevens betreft.

1. Hij verklaarde dat zijn vader A. O. in het jaar 2000 een natuurlijke dood stierf in Sinjar (CGVS p.3). Tezelfdertijd verklaarde verzoeker dat zijn broer K. A. O. en zus B. A. O. geboren zijn in respectievelijk 2005 en 2008 (CGVS p.4). Zij zouden nochtans alle drie dezelfde vader hebben. Geconfronteerd met deze discrepantie valt verzoeker eerst uit de lucht (CGVS p.4), daarna gaf hij snel aan dat zijn broer K. geboren werd in 1997 of 1998 en dat hij in de war was (CGVS p.5). Nochtans verklaarde hij ook bij de DVZ dat zijn broer K. en zus B. respectievelijk in 2005 en 2007 geboren zijn (zie Verklaring DVZ, Punt 17, p.7). Bij de DVZ verklaarde hij dat zijn broer ouder is dan zijn zus, terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat zijn zus ouder is dan zijn broer (CGVS p.4 en Verklaring DVZ, Punt 17, p.7). Verzoekers familie is nochtans een cruciaal gegeven in zijn asielrelaas, nu verzoeker verklaarde bereid te zijn terug te keren naar zijn regio van herkomst, als zijn familie maar veilig is (CGVS p.7, p.9).

2. Verzoeker bleef ook vaag over zijn familiesamenstelling. Vooreerst bracht hij geen enkel document mee om zijn identiteit of familiesamenstelling aan te tonen. Hij verklaarde dat zijn broer K. sinds zijn vertrek uit Sinjar wordt vermist (CGVS p.3 en zie Verklaring DVZ, Punt 17, p.7), maar kon niet aangeven onder welke omstandigheden zijn broer vermist geraakte. Het is ook opmerkelijk dat, wetende dat zijn moeder en zus in het ziekenhuis van Sinjar waren, hij tot 3 augustus 2014 op de komst van Islamitische Staat wachtte om hen te gaan zoeken of te contacteren in het ziekenhuis of daarbuiten. Het is ook merkwaardig dat zijn zus en moeder nooit in het ziekenhuis dienden te overnachten en steeds dezelfde dag terugkwamen na nierdialyse terwijl zij, net op het ogenblik van de komst van IS, dit wel moesten doen (CGVS p.14-15). Verzoeker liet bij de DVZ optekenen dat zijn moeder sinds 1 augustus 2014 vermist is (Verklaring DVZ, Punt 13, p.5). Hij had aldus al een tweetal dagen eerder op zoek kunnen gaan naar zijn moeder en zus of zich informeren waar zij verbleven. Verzoeker weet zelfs niet precies in welk ziekenhuis ze hadden moeten zijn. Zijn gebrek aan bezorgdheid staat in schril contrast tot de bezorgdheid die hij actueel claimt te hebben (CGVS p.7, p.9). Ook diende verzoeker het antwoord schuldig te blijven over de stappen die hij heeft ondernomen om zijn familieleden te zoeken of hun lot te trachten achterhalen sinds zijn vertrek uit Sinjar (CGVS p.8).

3. Verzoeker verklaarde I. A. O. te heten en afkomstig te zijn uit Qabusieh, regio Sinjar, provincie Niniwa (CGVS p.3-4). Uit zijn 'Facebookpagina' staat verzoeker gekend als I. O. uit Zakho, provincie Dohuk, Koerdische Autonome Regio, die studeerde in Zakho en gewerkt heeft in Zakho (CGVS p.7 en zie Blauwe Map: Facebookpagina). Hij heeft 32 Facebookvrienden die eveneens aangeven te hebben gewerkt aan de universiteit van Zakho en er zijn 15 Facebookvrienden die openbaar aangeven net als verzoeker aan het 'Zakho Technical Instituut' te hebben gestudeerd (zie Blauwe Map: Facebook). Verzoeker verklaart dat hij niet wist dat er een link met Zakho op zijn Facebookpagina stond (CGVS p.7). Zijn account zou zijn aangemaakt door een Koerd die hij leerde kennen in het opvangcentrum in België. Waarom deze persoon namens verzoeker een profiel zou opmaken dat totaal niet strookt met de werkelijkheid of met de gegevens die hij aan die persoon heeft kenbaar gemaakt, wordt niet verklaard. Dat deze Koerd, zonder verzoekers medeweten, klinkklare onzin op zijn Facebookprofiel zou hebben gezet, is ongeloofwaardig.

4. Verder in het gehoor wijzigde verzoeker zijn verhaal en diende hij aan te geven dat zijn beste vriend in België uit Zakho afkomstig is en dat vele tientallen van zijn Facebookvrienden uit de regio Zakho afkomstig zijn (CGVS p.7-9, en zie Blauwe Map: Facebookpagina). Zijn uitleg, dat dit komt omdat hij in

Frankrijk en België vele Koerden leerde kennen (CGVS p.10), strookt niet met de andere discrepanties en vaagheden in zijn verhaal. Hem de kans geboden te antwoorden op tegenstrijdigheden in zijn (Facebook-)verhaal, gaf hij louter aan 'niet fris' te zijn (CGVS p.4-5, p.9), wat een onvoldoende grond is voor verschoning van pertinent tegenstrijdige en vage verklaringen, verspreid over een gans interview. Hij gaf aan dat hij zich louter 'wat moe' voelde door het overslaan van een ontbijt (CGVS p.4-5, p.9), wat geen afdoende verklaring biedt voor de ontstane tegenstrijdigheden en vaagheden. Waar verzoeker verklaarde weinig te weten over hoe Facebook praktisch werkt (CGVS p.10), blijkt uit zijn verdere verklaringen duidelijk dat hij twee Facebookpagina's beheerde en dat hij op zijn huidige Facebookpagina (digitaal bewerkte) foto's zet, aangeeft persoonlijk commentaar te verschaffen op allerhande posts, zelfs bij de dood van een Koerdische strijder 'die hij niet kent' (CGVS p.11). Aldus blijkt dat hij wel degelijk weet hoe hij kan omgaan met Facebook, alsook beschikt over een groot netwerk om hulp te vragen aan vrienden (CGVS p.10-12 en zie Blauwe Map: Facebookpagina). Dit gegeven onderlijnde hij door aan te geven via Facebook gemakkelijk contacten te leggen met mensen (CGVS p.12).

(iii.) Besluitend wordt geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit de Centraal-Iraakse provincie Niniveh, maar dat verzoeker afkomstig is uit de regio Zakho, in de Koerdische Autonome Regio. Er wordt bijgevolg evenmin geloof gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

b. Beoordeling

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk uit Sinwar afkomstig is. Hij voert aan dat hij kon vertellen over zijn dorp en de rondom gelegen dorpen. Het feit dat hij geen encyclopedische kennis heeft van bepaalde dorpen, waar hij ook nooit is geweest, doet hier geen afbreuk aan. Hij betoogt ook dat geen rekening werd gehouden met het feit dat hij nauwelijks scholing heeft gelopen. Hij citeert verscheidene delen van de bestreden beslissing en voerde aan dat het CGVS bijzonder onredelijk tewerk is gegaan. Wat betreft het Facebookaccount van verzoeker voert hij aan dat hij alle Afghanen (*sic*) toevoegt die hem een vriendschapsverzoek sturen. Verder voert verzoeker aan dat hij reeds uit Sinjar is gevlucht in augustus 2014 en dat het dan ook niet vreemd is dat hij zich niet meer alle data correct herinnert.

Verzoeker betoogt verder dat de geboortedata van zijn broer en zus wel degelijk 1996 en 1998 betreffen en dat de verklaring dat het zou gaan om 2005 en 2008 berust op een misverstand. Hij wijst erop dat hij geen enkele reden heeft om hierover te liegen.

Wat betreft de kennis van verzoekers regio, merkt de Raad op dat uit de motieven van de bestreden beslissing geenszins blijkt dat deze beoordeling onredelijk zou zijn. De vragen die hem werden gesteld hebben betrekking op de weg die verzoeker aflegde uit zijn beweerde geboortedorp naar de stad Sinjar. Hij legde deze weg, die slechts 7 km bedraagt, in het kader van zijn werk één tot drie maal per maand af. Er kan dan ook vanuit worden gegaan dat verzoeker goed vertrouwd is met deze weg. Verzoeker verklaarde ook onterecht dat er zich geen dorpen op deze weg bevinden. Ook de souk in Sinjar, waar hij geregeld ging winkelen, kon hij niet situeren. Hij kon evenmin het oude stadsdeel van Sinjar situeren. Het gaat hier geenszins om encyclopedische kennis maar om kennis die geacht kan worden aanwezig te zijn op grond van verzoekers directe levenservaring, indien het profiel dat hij zich aanmeet met de werkelijkheid overeenstemt. Het feit dat verzoeker slechts een beperkte scholing heeft gehad doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker weerlegt ook niet de vaststelling dat de kennis die hij wel bleek te hebben over de omgeving, ingestudeerd overkwam. Zo kan worden gewezen op het feit dat verzoeker het dorp Basuk niet spontaan kon plaatsen en hiervoor opnieuw alle buurdorpen diende op te tekenen een aanwijzing is met betrekking tot het ingestudeerd karakter van deze kennis.

Verder betwist verzoeker niet dat hij niet eenduidig kan verklaren op welke datum hij uit het dorp Qabusieh gevlucht is naar Sinjar. Terecht merkt het CGVS op dat het feit dat hij een spiekbrieftje nodig had om te onthouden op welke datum IS de regio innam, een aanwijzing is van het weinig doorleefde karakter van zijn verklaringen. Verder betwist verzoeker ook niet dat hij het algemene ziekenhuis van Sinjar niet kon situeren, noch dat hij wist in welk ziekenhuis zijn zus reeds jarenlang maandelijks een nierdialyse onderging. De verdwijning van verzoekers moeder en zus terwijl zij naar het ziekenhuis gingen is nochtans een cruciaal element in verzoekers relaas, zodat kan worden verwacht dat verzoeker deze elementen met enige nauwkeurigheid kan toelichten.

Met betrekking tot het feit dat verzoeker ongerijmde verklaringen zou hebben afgelegd met betrekking tot de geboortedatum van zijn broer en zus, beperkt verzoeker zich ertoe te verklaren dat het gaat om

een vergissing of een misverstand in zijn verklaringen en dat hij er geen belang bij zou hebben hierover te liegen. De Raad merkt evenwel op dat dit motief dient samen te worden gelezen met de vaststelling dat verzoeker geen documenten heeft neergelegd met betrekking tot de samenstelling van zijn gezin, alsook met het feit dat hij na zijn vlucht geen verdere interesse meer blijkt te hebben gehad in het lot van zijn zus en zijn moeder. Dat verzoeker dan ook geen coherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de geboortedatum van deze zus, acht de Raad dan ook wel degelijk relevant, vermits dit, in het licht van zijn overige verklaringen, ernstige twijfels opwerpt met betrekking tot het bestaan en/of het wedervaren van deze zus. Met betrekking tot zijn broer dient hetzelfde te worden vastgesteld. Verzoeker kon geen enkele duiding geven met betrekking tot de beweerde verdwijning van zijn broer.

Verder betwist verzoeker evenmin dat het opmerkelijk is dat hij zijn moeder en zijn zus, die in het ziekenhuis waren, pas zou zijn beginnen zoeken vanaf de komst van IS hoewel zij reeds enkele dagen vermist waren, evenals het feit dat hij geen verklaring heeft waarom zijn zus en moeder precies op dat ogenblik voor het eerst in het ziekenhuis dienden te overnachten, terwijl dit daarvoor nooit gebeurd was (in het kader van de nierdialyse van zijn zus).

Met betrekking tot zijn Facebookprofiel, voert verzoeker aan dat hij systematisch alle Afghaanse (*sic*) vriendschapsverzoeken goedkeurt. De Raad is evenwel van oordeel dat enig gewicht kan worden gehecht aan het feit dat 47 van verzoekers Facebookvrienden op hun profiel aangaven afkomstig te zijn uit Zakho, in de provincie Dohuk in de Koerdische Autonome Regio. Verzoekers bewering met betrekking tot het zomaar goedkeuren van vriendschappen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat dit een aanwijzing bevat dat verzoeker veel contacten heeft met personen afkomstig uit de stad Zakho. Bovendien betwist verzoeker geenszins dat hijzelf op zijn Facebookprofiel heeft aangegeven afkomstig te zijn uit Zakho, waar hij ook gestudeerd heeft.

Bovendien gaat verzoeker er met dit betoog aan voorbij dat hij in het gehoor wel degelijk heeft toegegeven dat zijn beste vriend in België uit Zakho afkomstig is, zodat het hier niet gaat om louter onbekenden. Verzoeker trachtte ook te verklaren dat hij geen idee heeft hoe Facebook werkt, doch dit was strijdig met de vaststelling dat hij twee Facebookpagina's beheerde en wel degelijk bedreven was met dit medium.

De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker geen van de motieven van de bestreden beslissing weerlegt en treedt het CGVS bij waar het van oordeel is dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio van Sinjar, maar dat het plausibel is dat hij afkomstig is uit een andere regio, bijvoorbeeld Zakho in de Koerdische regio.

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Sinjar leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfsplaats zijn verbonden. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, verkeren zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over de werkelijke streek van herkomst van verzoeker en dus bijgevolg ook over de redenen waarom hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht van zijn herkomst en vluchtredekenen kan niet genoeg worden benadrukt. Zoals eerder vermeld, is het bepalen van de werkelijk herkomst des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Bijgevolg maakt verzoeker zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de beweerde herkomst en vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat

hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend (gehoorverslag CGVS 27 januari 2017, p. 24).

2.5.2. In zoverre verzoeker zich op artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet beroept, dat beoogt bescherming te bieden wanneer een verzoeker bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, wijst de Raad op wat volgt.

Aan verzoekers Iraakse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Sinjar, zoals hierboven uitgebreid uiteengezet. Evenmin maakt hij aannemelijk uit een ander gebied in Irak afkomstig te zijn waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3, van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort voor wat betreft de subsidiaire bescherming. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over verzoekers werkelijke streek van herkomst of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke streek van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze streek een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

2.5.3. Gelet op het voormelde blijkt in deze stand van zaken niet dat er in verzoekers geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng september tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT